

22. navadna nedelja – leto B

Izročilo starih

Okrog njega so se zbrali farizeji in nekateri pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema, in videli so, da nekaj njegovih učencev je z obredno nečistimi, to je neumitimi rokami. Farizeji in vsi Judje se namreč držijo izročila starešin in ne jedo, če si prej skrbno ne umijejo rok. Tudi ničesar s trga ne jedo, če se prej ne umijejo. In še mnogo drugega se držijo po izročilu: umivajo kozarce, vrče in bakrene lonce. Zato so ga farizeji in pismouki vprašali: »Zakaj se tvoji učenci ne ravnavajo po izročilu starih, ampak jedo kar z nečistimi rokami?« Odgovoril jim je: »Prerok Izaija je dobro prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano:

To ljudstvo me časti z ustnicami,

a njihovo srce je daleč od mene.

Toda zaman mi izkazujejo čast,

ker kot nauke učijo človeške zapovedi.

Božjo zapoved opuščate in se držite človeškega izročila.«

In spet je poklical k sebi množico in ji govoril: »Poslušajte me vsi in doumite! Nič ni zunaj človeka, kar bi ga moglo omadeževati, če pride vanj, ampak ga omadežuje to, kar pride iz človeka.« Od znotraj namreč, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, nečistovanja, tatvine, umori, prešuštva, pohlepi, hudobije, zvijača, razuzdanost, nevoščljivost, bogokletje, napuh, nespamet. Vse te hudobije prihajajo od znotraj in omadežujejo človeka.« Mt 7,1-8,14-15,21-23

To ljudstvo me časti z ustnicami ...

»To ljudstvo me časti z ustnicami, a njihovo srce je daleč od mene.«

To je opomin, ki nam ga danes daje Gospod. Takole se še zberemo kot kristjani, potem pa naša vnema pade in ostanemo bolj pri besedah kot pri dejanjih. Zakaj? Mogoče si na začetku tega šolskega leta lahko spet priključimo v spomin svetnico, s katero smo se srečali na oratoriju na začetku počitnic. Kdo je že bila ta svetnica? Marija Dominika Mazzarello. Spomnimo se njenega življenja in skušajmo najti odgovor na Jezusovo povabilo, naj ga ne častimo samo z ustnicami, ampak s srcem.

Marija Dominika je bila zdravo preprosto kmečko dekle. Rada je delala, vendar je bila tudi pri težkem delu v vinogradu vedno povezana z Bogom. Kako? K maši ni hodila le ob nedeljah, ampak je k njej odhitela vsako jutro še v temi tri četrt ure hoda daleč. Zvečer je v majhni podstrešni sobici molila. Čez dan delo, povezano z Bogom, zjutraj in zvečer pa čas za molitev.

Trdo delo in iskrena molitev sta prva stvar, ki spreminjata navideznega kristjana, da postaja resničen.

Marija Dominika je bila ponosna na svojo moč in rada je delala v vinogradu. A prišel je dan, ko je po duhovniku Pestarinu začutila, da mora pomagati bolnim sorodnikom. Kljub temu, da je vedela, da bo zbolela, je tudi čutila, da mora v življenju služiti bližnjemu, ne sebi. Da bi služila bližnjemu je pogumno rekla: Grem jaz!

Delo v službi bližnjega je drugi odgovor. Ne le besede, tudi dejanja!

Marija Dominika je doživela preizkušnjo boleznin in obupa. Kaj naj dela, ko ne more več delati tistega, kar je vedno delala najraje. Kaj naj, ko so njene sanje o življenju in delu na kmetiji propadle? Vztrajno je iskala rešitev iz nastalega obupnega položaja. Nekaj mora, ne mora gniti doma za pečjo. Kaj naj stori? Vztrajno iskanje rešitev v težavah v zaupanju v božjo voljo jo je pripeljalo do zamisli, da se lahko nauči šivanja, zbere dekleta in skupaj z njimi ustvarja novo življenje, nove možnosti zase in za druge.

Ni obupala, ampak je zaupala. **V težavah je z Bogom iskala rešitev.** To je bil njen odgovor. Ne le na ustnicah, tudi v življenju, je bil Bog njeno vodilo. Z njim je vedno mogoče najti rešitev.

Marija Dominika je torej vztrajno iskala načine, kako bi svojo vero prenesla v življenje. Ni molila zato, da bi ne delala. Ni hodila k maši, zato da bi izpadla pridna in lepa. Ni pomagala, zato da bi jo drugi hvalili. Živela je vero, ker je verovala, da je Bog njen smisel in cilj, da je on njeno življenje. Iz te žive vere je raslo njeno pričevanje. Iz tega pričevanja se še danes ustavljamo ob njej. Njeno življenje torej ni ostalo pri besedah, preraslo je v mogočno pričevanje.

Pričevanje veselega življenja je tisto, kar hoče Bog. **Ne besede, ampak pričevanje z življenjem!**

Dragi bratje in sestre! Preprost zgled kmečkega dekleta nam odgovarja, kaj je temelj naše vere, da ne bo ostala le na ustnicah. Leto, ki je pred nami, bo tudi tu na Gradu polno spodbud, da skupaj iz vere živimo. Kako?

- **Delo in molitev**, smo slišali! Vedno znova vas bomo vabili k mladinskim mašam, tihi molitvi pred najsvetejšim, zakramentu sprave, sveti maši v boju proti zlu itd. Pa seveda, vsak dan začnimo z Bogom, v Njem delajmo in z Njim končajmo!

- **Delo v službi bližnjega!** Ne živimo le zase, ampak za druge. Ves čas vas bomo vabili k prostovoljskemu delu: učna pomoč v Popoldnevih na Gradu, pomoč brezdomcem, pomoč pri našem vsakdanjem delu, ko se trudimo, da bi Grad preživel in živel z vami! V službi bližnjega so tudi vaše molitve in darovi.

- **Vztrajno iskanje rešitev v težavah!** Božjo besedo prebiramo zato, da bi v njej odkrivali odgovore za življenje. Vabimo vas na skupna srečanja in v skupine: birmanci, mladi, pari, zakonci, starši, da bi vztrajali v iskanju najboljših in božjih rešitev za vaše vsakdanje življenje. Bog nam želi biti blizu v težavah, zato želimo z njim v življenju rasti.

Vse skupaj pa bi lahko povzeli kot odgovor na izziv, ki nam ga daje današnji Evangelij: **Ne besede, ampak pričevanje z življenjem!** Povabljeni smo, da pričujemo. Da pričujemo, da je vera naš smisel in naš cilj. Da sta delo in življenje lepa, ker imata smisel v služenju bližnjemu in Bogu. Pričujmo skozi vse leto kot veseli kristjani, da bomo v veselje bližnjemu in da Boga ne bomo častili z ustnicami, ampak z življenjem!